

ihm gegründeten Stadt 4,188 (हूष्क^o beide Ausgg.). 5,258. 6,186. Vgl. LIA. 2,411. fgg. 831. 851. fg.

ऊक्ष्व N. einer Höhle Burnouf, Intr. 201. ऊक्ष्व Vjutr. 119.

ऊऊ (Çabdār. im ÇKDr.) und ऊह (des Metrums wegen) m. N. pr. eines Gandharva. nom. ऊहम् MBh. 13,3887. 7639. gen. ऊहाम् Kathās. 45,351. acc. pl. im comp. °ऊहन् R. 2,91,16 (100,14 Gorr.). herzustellen ऊहः für हहः (हह) MBh. 1,2559. 3,1769. R. 6,83,18. 92,70. dagegen ist Mārk. P. 106,57 हहश्चैव st. ऊऊश्चैव zu lesen; auch Trik. 3,5,2 ist हहश्चैव: zu lesen.

ऊऊव s. ऊक्ष्व.

1. ह् rufen s. ह्वा.

2. ह् (= 1. ह्) adj. in इन्द्र°, देव°, पितृ°, मित्र°, याम°, सु°, सुम्.

3. ह् interj. घ्राह्वाणे, घवज्ञायाम्, घक्कारे und शोके ÇKDr. (nach Çabdārthak.). ह् ह् vom Geheul des Schakals Varāh. Brh. S. 90,1. 12. Vgl. ह्रव.

ह्रह्रह्रकारपार adj. unter den Beiww. Çiva's MBh. 12,10379.

ह्रह्रकारप्रिय adj. desgl. ebend.

ह्रकार s. ऊकार.

ह्रकार m. = ऊकार. ह्रकारं ब्राह्मणस्योक्ता M. 11,204. MBh. 7,1555. Hariv. 12376. 14359. R. 1,41,29. 75,17 (77,20 Gorr.). Kathās. 4,24. 31,77. 44,152. 50,81. 85. 106,127. 112,192. Mārk. P. 86,9. Prab. 22,2. Weber, Rāmāt. Up. 314. fg. कोप° Kathās. 45,393. धनुषः Çāk. Ch. 43,7. vielleicht nur ungenau für ऊकार, wie die v. l. an vielen Stellen hat.

ह्रकृति f. der Laut beim Schnarchen Spr. (II) 1033. Gesumm: घलि-स्वन° Nalod. 2,9.

ह्रङ्गस्थान n. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 340, a, 8. 9.

ह्रङ्गार्इ desgl. ebend. 339, b, 22. 39.

ह्रङ्, ह्रङ्ति Dhātup. 9,68 (गति).

ह्रण m. pl. N. pr. eines Volkes Z. f. d. K. d. M. 2,56. 5,463. fg.

LIA. 2,1159, N. 5. Hall in Journ. of the Am. Or. S. 6,528. fg. in der Einleitung zu Vāsavad. 51. VP. 177, N. 6. MBh. 1,6685 (ह्रण ed. Calc.). 3,1991. 6,378 (ed. Calc. ह्रण; vgl. VP. 194). R. 4,40,25, v. l. Raḡu. 4, 68. Mudrār. 112,1. VP. 2,3,17. Mārk. P. 58,45. Kathās. 19,111. Ind. St. 8,349. fg. Prab. 87,18. Bhāg. P. 2,4,18. 7,46. 9,20,30. Verz. d. Oxf. H. 339, b, 24. °लपि Lalit. ed. Calc. 144,1. ह्रणाः oder ह्रल° Vārāh. Brh. S. 14,27. सित° 11,61. श्वेत° 16,38. sg. ein Fürst der Hūṅa Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,504, Çl. 12. N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 352, b, 6. — Vgl. वज्ञ°, वज्ञ°, हार°, ह्र°.

ह्रत s. u. ह्वा.

ह्रतवत् adj. das Wort ह्रत enthaltend Āçv. Çr. 2,14,19. Çāñk. Çr. 14,50,10.

ह्रति (von 1. ह्र) f. Ruf, Anruf AK. 1,1,5,9. 3,3,8. H. 261. 334. Benennung, Name: द्वीप° Bhāg. P. 5,20,8. — Vgl. देव°, द्युम्°, पुरु°, पूर्व°, भर°, याम°, रुद्र°, स°, सु°, हरिकृति°.

ह्रन s. ह्रण.

ह्रम् interj. तर्के AK. 3,5,18. वितर्के und प्रभे 3,4,29 (28), 14. Med. avj. 56. संमती, क्रोधे, भये, निन्दायाम्, घवज्ञायाम् Nārājanākāvartini zu AK. nach ÇKDr. Beispiele bei Bharata zu AK. nach ÇKDr.: ह्रँ चै-

त्रो ऽपि पपिडतः (वितर्के), ह्रँ को लङ्काधिपतिः (प्रभे), ह्रँ कृतं ह्रम् (घनु-मती), ह्रँ न गतव्यम् (भये). ह्रँफडता मत्वा: Verz. d. Oxf. H. 97, b, N. 2. — Vgl. ह्रकार und ऊम्.

ह्रय (von 1. ह्र) n. in देव° und पितृ°.

ह्रव m. Schakal (den Laut ह्र ausstossend) Trik. 2,5,7 (vgl. Corrigg.). H. 1290.

ह्रह्रण m. pl. N. pr. eines Volkes Journ. of the Am. Or. S. 6,529. Hall in der Einleitung zu Vāsavad. 52. — Vgl. हारह्रण.

ह्रा s. ह्र°; ह्रा°.

ह्रई (ऊई), ह्रईति (कौटिल्ये) Dhātup. 7,31. P. 8,2,78. schief gehen, gleiten, schwanken, fallen; mit abl. von Etwas abfallen: यज्ञाह्रूति नास्माद्यज्ञो ह्रूति Kāth. 32,6. — Vgl. ह्र.

— caus. zu Fall bringen, abkommen lassen von (abl.): यं द्विष्यात्स्य ह्रूयेत्, स्वर्गादेवेन लोकाह्रूयेति Kāth. 25,5.

— घनु nach Jmd zu Fall kommen Kāth. 36,1.

— वि watscheln (von einem Fetten): विह्रूति किं न क्षयनाय च न भवति Çat. Br. 2,4,3,6. schwanken, fehltreten: नाद्यर्पुर्विह्रूति य एवं वेदे Kāth. 27,1.

ह्रूँ n. nom. act. von ह्रूँ als Bed. von वरु Dhātup. 15,47. von ध्र 22,41. von ह्र 31,21, v. l.

ह्रलुण्ट m. N. pr. eines Schlangendämons Schiefner, Lebensb. 290 (60). 309 (79).

ह्रष्कपुर s. u. ऊष्क.

1. ह्रह्र interj. s. u. 3. ह्र.

2. ह्रह्र (onomatop.) m. Declination Vop. 3,65. N. pr. eines Gandharva AK. 1,1,1,48. H. 183. Schol. हाहाह्रह्रयो गन्धर्वयाम् Kauç. 56. Hariv. 7225. 9259. 14139. R. 6,82,50. Kathās. 116,87. Bhāg. P. 8,4,3. Vgl. ऊह्र, wie häufig des Metrums wegen gelesen werden muss.

ह्रक्ष्य (ह्रद् + शय) 1) adj. im Herzen ruhend: मुनिः पुराणः so v. a. das Gewissen Spr. (II) 1438. सर्वभूतानाम् MBh. 13,4031. साधु° so v. a. die Gedanken Guter beschäftigend Bhāg. P. 7,8,51. — 2) m. a) Geschlechtsliebe (auch der Liebesgott) H. 227. Halā. 1,32. MBh. 3,1860. 2088. °वर्धन 2154. Bhāg. P. 3,14,7. 6,1,61. ज्ञात° adj. 8,9,2. — b) Wunsch, Verlangen: सर्वान्मुञ्चति ह्रक्ष्यानं Bhāg. P. 1,6,23. — MBh. 6,4246 schlechte Lesart für घनुशय, wie die ed. Bomb. liest.

ह्रक्ल (ह्रद् + प्रूल) m. n. Herzweh, viell. Herzkrampf Kāraka 10,2. Suçr. 2,18,13. 463,2. 489,2. Kākrad. 241,6.

ह्रक्कोक (ह्रद् + शोक) m. Herzenskummer P. 6,3,51.

ह्रक्कोष (ह्रद् + शोष) m. Trockenheit des Innern Suçr. 2,279,8.

ह्रक्क (ह्रद् + ज) adj. im Herzen entstanden, — befindlich H. a. n. 2, 391. Med. j. 65.

ह्रपाप्य, °यति grollen; partic. ह्रपाप्यत् RV. 1,132,4. — Vgl. 2. ह्र, ह्रपाप्य und डर्हपाप्य.

ह्रपाप्य s. डर्हपाप्य.

ह्रपाया f. = ह्रपाया Rām. zu AK. 3,3,32 nach ÇKDr.

ह्रपाप्य, °यते = ह्रपाप्य Naigh. 2,12, v. l. (für भृपायते). auch sich schämen (vgl. ह्री) gāṇa कपड्वादि zu P. 3,1,27. ह्रपायमान grollend